

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

МИШЉЕЊЕ

Датум усвајања: 16. децембар 2011. године

Бројеви предмета: 172/09, Ненад МЛАДЕНОВИЋ; 182/09, Лидија МИЛЕНКОВИЋ; 190/09, Богољуб КОСТИЋ; 207/09, Благица НИЋИЋ; 299/09, Момир КРАСИЋ; 315/09, Садик НУКА; 317/09, Миодраг МАЛИШИЋ; 318/09, Миодраг МАЛИШИЋ; 321/09, Живорад РАДИЋ; 353/09, Вуксан БУЛАТОВИЋ; 16/10 и 17/10, Р.В.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 16. децембра 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, доноси следеће одлуке и препоруке:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба г. Момира Красића (предмет бр. 299/09) уложена је пред Комисијом 6. марта 2009. године и уписана је 2. јула 2009. године; жалбе г. Ненада Младеновића (предмет бр. 172/09), гђе Лидије Миленковић (предмет бр. 182/09), г. Богољуба Костића (предмет бр. 190/09), гђе Благице Нићић (предмет бр. 207/09) и г. Вуксана Булатовића (предмет бр. 353/09) уложене

су и уписане 30. априла 2009. године; жалба г. Садика Нуке (предмет бр. 315/09) и жалбе г. Миодрага Малишића (предмети бр. 317/09 и 318/09) уложене су и уписане 11. новембра 2009. године; жалба г. Живорада Радића (предмет бр. 321/09) уложена је 6. новембра 2009. године и уписана је 25. новембра 2009. године; жалба г. Небојше Миладиновића (предмет бр. 331/09) уложена је и уписана 4. децембра 2009. године; а жалбе Р.В.-а (предмети бр. 16/10 и 17/10) уложене су и уписане 18. марта 2010. године.

2. Одлуком од 21. јануара 2011. године, Комисија је прогласила жалбу у случају г. Момира Красића (предмет бр. 299/09) делимично прихватљивом.
3. Дана 26. јула 2011. године, СПГС је доставио своје примедбе на меритум те жалбе.
4. Одлуком од 9. јуна 2011. године, Комисија је спојила две жалбе Р.В.-а (предмети бр. 16/10 и 17/10) и прогласила их делимично прихватљивим.
5. Дана 11. јула 2011. године, СПГС је доставио своје примедбе на меритум тих жалби.
6. Одлуком од 15. септембра 2011. године, Комисија је спојила десет осталих жалби (предмети бр. 172/09 и остали) и прогласила их делимично прихватљивим.
7. Дана 28. октобра 2011. године, СПГС је доставио своје примедбе на меритум тих жалби.
8. Предмети спојени одлуком од 15. септембра 2011. године укључивали су предмет бр. 331/09, г. Небојше Миладиновића. Одлуком од 16. децембра 2011. године, Комисија је одлучила да раздвоји тај предмет од осталих предмета.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

9. Сви жалиоци имају стално пребивалиште на Косову, а тренутно живе као расељена лица у Србији. Они су били власници некретнина на територији Косова. Живели су тамо до 1999. године, када су напустили Косово. Касније су сазнали да је њихова имовина оштећена или уништена у другој половини 1999. године.
10. Сви жалиоци су уложили жалбе у којима траже надокнаду штете нанете њиховој имовини код надлежних судова против УНМИК-а, КФОР-а, Привремених институција самоуправе на Косову (ПИС) и релевантних општина, са изузетком гђе Миленковић и г. Малишића, који су своје жалбе уложили само против Општине и ПИС-а. Све жалбе су уложене 2004. године, са изузетком жалбе г. Радића, који је своје захтеве поднео 2005. године и г. Красића, чији је захтев уписан 19. септембра 2006. године.
11. Током 2004. године, судовима на Косову је поднето око 17.000 захтева за надокнаду штете, већином од стране косовских Срба који су 1999. године напустили своје домове на Косову због непријатељске агресије, и чија је

имовина касније била оштећена или уништена. Са циљем да задовоље законски петогодишњи рок за предају грађанских захтева за надокнаду штете, ови жалиоци су поднели своје захтеве у отприлике исто време током 2004. године. Захтеви су били управљени против УНМИК-а, КФОР-а, ПИС-а и релевантне општине (видети мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП), *Милогорић и остали*, предмети бр. 38/08, 58/08, 61/08, 63/08 и 69/08, од 24. марта 2010, § 1; за правну основу по којој су жалиоци засновали своје захтеве, видети исто мишљење, § 5).

12. У вези са овим предметима, директор Одељења правде (ОП) при УНМИК-у је 26. августа 2004. године послао писмо председницима свих општинских и окружних судова, и председнику Врховног суда Косова, у коме помиње да је поднето „преко 14.000“ таквих захтева. Указао је на „проблеме које ће судови имати због тако великог прилива захтева“ и замолио је да „се не заказују [такви] предмети док не будемо заједно одлучили како најбоље да их решимо“ (за пуни текст писма видети мишљење о предмету *Милогорић и остали*, наведеном горе у § 11, под § 6).
13. ОП је 15. новембра 2005. године, упутило обавештење судовима да почну рад на захтевима у вези са штетом коју су нанела идентификована физичка лица, као и за штету учињену након октобра 2000. године, имајући у виду да „препреке ефикасном решавању ових случајева“ више не постоје. Захтеви који се тичу догађаја пре октобра 2000. нису обухваћени овим писмом.
14. Дана 28. септембра 2008. године, директор ОП-а упутио је савет судовима да би случајеве који нису били заказани по захтеву од 26. августа 2004. године, требало сада да обраде.
15. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
16. До краја 2008. године, судови нису контактирали жалиоце нити су заказана саслушања.
17. Околности појединих предмета у разматрању приказане су у прилогу овог мишљења.

III. ЖАЛБЕ

18. Утолико што су жалбе проглашене прихватљивим, жалиоци заправо тврде да су поступци који се тичу њихових захтева за одштету уништене имовине обустављени те им је онемогућено да добију разрешење својих захтева, чиме је прекршено њихово право приступа суду према члану 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Они се такође жале на то што услед обустављања поступци нису решени у догледно време, чиме је дошло до кршења члана 6 § 1 ЕКЉП. Коначно, они тврде да је из истог разлога

њихово право на ефикасан правни лек сходно члану 13 ЕКЉП такође нарушено.

IV. СПАЈАЊЕ ЖАЛБИ

19. Комисија је одлучила да, сходно правилу 20 свог Пословника, споји жалбу из предмета г. Момира Красића (предмет бр. 299/09) и две жалбе из предмета Р.В.-а (предмети бр. 16/10 и 17/10) са осталим жалбама претходно спојеним у предметима Младеновића и осталих (предмети бр. 172/09 и остали).

V. ПРАВО

Наводна кршења члана 6 § 1 ЕКЉП

20. Комисија запажа да се у предметима жалилаца постављају питања које су у суштини други жалиоци већ поднели Комисији. Комисија подсећа да је, на пример, у спојеним предметима *Милогорић и остали* (наведеним у § 11 изнад), испитала жалбе петоро жалилаца који су такође били власници некретнина на Косову. Године 1999, у страху од непријатељске агресије, они су такође напустили своје домове на Косову. Њихова имовина је оштећена или уништена током друге половине 1999. године, након доласка УНМИК-а и КФОР-а на Косово. Ови жалиоци су такође поднели жалбе 2004. године надлежним општинским судовима против УНМИК-а, КФОР-а, ПИС-а и релевантних општина, тражећи одштету за штету нанету својој имовини. Судови их нису контактирали и никаква саслушања нису заказана, услед горенаведене интервенције од стране ОП-а, којом су од августа 2004. до септембра 2008. године заустављени судски поступци.
21. У случају *Милогорић* Комисија је установила да „чињеница да су жалиоци, у дужем временском периоду, били спречени да добију разрешење захтева за надокнаду штете од стране судова као последица мешања ОП-а, представља кршење члана 6 § 1 ЕКЉП“, прецизније њиховог права да приступе суду (ХРАП, случај *Милогорић и остали*, наведен изнад у § 11, при § 46). Комисија даље налази да „није [било] неопходно да посебно испита питање дужине поступка“ (исто мишљење, § 48).
22. У свом одговору на ове предмете СПГС је доставио детаљне аргументе, засноване на судској пракси Европског суда за људска права (ЕСЉП). Између осталог, СПГС тврди да се захтев УНМИК-а за обуставом поступака мора сматрати као легитимни циљ и да је, у условима послератног Косова и његовог судског система који се развија, привремена обустава била једини начин да се УНМИК бави јединственом ситуацијом са којом се суочио судски систем на Косову, а који је узрокован приливом захтева за надокнаду штете. СПГС такође тврди да је постојала разумна пропорционалност између ангажованих средстава и циља коме се тежило, зато што је пронађена праведна равнотежа између захтева од општег друштвеног интереса и захтева о заштити основних права појединца. Према СПГС-у, разумност дужине поступка треба проценити у светлу одређених околности предмета, а ЕСЉП нарочито примењује три критеријума: понашање судских власти,

сложеност предмета и понашање подносиоца жалбе. Само одлагања која се приписују Држави узрокују кршење захтева о разумном времену. СПГС детаљно анализира примену три горе наведена критеријума у контексту Косова и како се они односе на жалиоце.

23. Што се тиче понашања жалиоца, СПГС тврди да већина њих није представила било какве доказе који би показали да су се они на било који начин интересовали за напредак својих предмета или се жалили да њихови предмети нису напредовали и да треба да напредују било унутар локалних судова на Косову или ОП-а или неког другог тела УНМИК-а или ПИС-а, укључујући и канцеларије за везу са судом. Нити су се жалиоци жалили ЕУЛЕКС-у након његовог ангажовања на Косову у децембру 2008. године. СПГС такође тврди да неки од жалилаца нису показали да су предузели било какве кораке да поврате своју имовину након одлука Комисије за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) донетих између јуна 2003. и октобра 2008. године.
24. Комисија подсећа да је већ узела у разматрање и одбацила већину ових аргумената у случају *Милогорић и остали* (наведених у § 11 изнад) и у случају *Бериша и остали* (ХРАП, предмети бр. 27/08 и остали, мишљење од 23. фебруара 2011. године, § 24) и *Лалић и остали* (ХРАП, предмети бр. 30/08 и остали, мишљење од 13. маја 2011. године, § 21). Закључила је да је тачно да се привремени карактер УНМИК-а и тешкоће с њим у вези морају прописно узети у обзир у погледу бројних ситуација, али ни у ком случају се ови елементи не смеју узети као изговор за смањење стандарда у поштовању људских права, који су прописно уграђени у мандат УНМИК-а (*Милогорић и остали*, § 44; *Бериша и остали*, § 25, *Лалић и остали*, § 22).
25. Комисија не види ниједан разлог да се одрекне ових закључака у предметима *Милогорић и остали*, *Бериша и остали* и *Лалић и остали*.
26. У погледу аргумента СПГС-а да се жалиоци нису распитивали о напретку својих предмета код релевантних судова, било пре распоређивања ЕУЛЕКС-а децембра 2008. године или касније, Комисија је већ одбацила ове аргументе у предмету *Лалић и остали* (наведеном изнад у § 24). Закључила је да се жалиоци не могу окривити за то што се нису распитивали код релевантних судова о напретку својих предмета (*Лалић и остали*, § 25). Такође, у погледу аргумента да се жалиоци нису распитивали код ЕУЛЕКС-а о напретку својих предмета, Комисија је закључила да је ово питање ирелевантно за разматрање жалби јер ситуација након децембра 2008. године у сваком случају лежи ван одговорности УНМИК-а (видети изнад § 15, *Лалић и остали*, § 26).
27. Коначно, Комисија је такође већ одбацила аргументе СПГС-а који се тичу било каквих захтева које су жалиоци можда поднели КСИЗ-у. Будући да су ови захтеви били другачије природе, одлука коју је донео КСИЗ није могла никако утицати на обраду захтева за надокнаду штете од стране судова (*Лалић и остали*, § 27).
28. Комисија не види ниједан разлог да се одрекне закључака у предмету *Лалић и остали*.

29. У светлу горе наведеног, Комисија налази да је постојало кршење члана 6 § 1 ЕКЉП у погледу немогућности жалилаца да о њиховим предметима одлуче судови и да није неопходно да се посебно испита питање дужине поступка.

Наводно кршење члана 13 ЕКЉП

30. Комисија налази да се жалбе према члану 13 ЕКЉП (право на ефикасан правни лек) у основи односе на иста питања као и она разматрана према члану 6 § 1. Под овим околностима, она налази да се не појављују посебна питања према члану 13 ЕКЉП (ХРАП, *Милогорић и остали*, наведен изнад, § 49).

VI. ПРЕПОРУКЕ

31. У светлу закључака Комисије о овом предмету, Комисија је мишљења да је потребан неки облик накнаде.
32. Било би нормално да УНМИК предузме одговарајуће мере како би стао на крај запаженом кршењу и колико је то могуће исправи последице истог. Међутим, према горе наведеном запажању Комисије, одговорност УНМИК-а која се тиче судства на Косову завршила се 9. децембра 2008. године, чиме је ЕУЛЕКС преузео потпуну радну контролу у области владавине права. Стога, УНМИК више није у позицији да предузима мере које ће имати непосредни утицај на поступке пред општинским судовима.
33. Комисија сматра да ова чињенична ситуација не ослобађа УНМИК од одговорности да исправи што је могуће више последице кршења за која је одговоран. У складу са судском праксом ЕСЉП-а у ситуацијама смањене државне надлежности, Комисија је мишљења да УНМИК мора настојати, свим расположивим дипломатским средствима *vis-à-vis* косовских власти, да пружи уверење да ће се предмети које су поднели жалиоци прописно обрадити (видети ХРАП, предмет *Милогорић и остали* § 49 и *Лалић и остали* § 32, цитиран изнад; упоредити ЕСЉП (Велико веће), предмет *Иласку и остали против Молдавије и Русије*, бр. 48787/99, пресуда од 8. јула 2004, *ЕКЉП*, 2004-VII, § 333; ЕСЉП, предмет *Ал-Садун и Мфуди против Велике Британије*, бр. 61498/08, пресуда од 2. марта 2010, § 171).
34. Комисија даље сматра да УНМИК треба да предузме одговарајуће кораке за адекватну накнаду за сваког жалиоца, за претрпљену нематеријалну штету која је резултат продуженог обустављања поступака које су они покренули.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

1. НАЛАЗИ ДА ПОСТОЈИ КРШЕЊЕ ЧЛАНА 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У ПОГЛЕДУ НЕМОГУЋНОСТИ ЖАЛИЛАЦА ДА О ЊИХОВИМ ПРЕДМЕТИМА ОДЛУЧЕ СУДОВИ;

2. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У ВЕЗИ СА ДУЖИНОМ ПОСТУПКА;

3. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 13 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА;

4. ПРЕПОРУЧУЈЕ ДА УНМИК:

a. ПОЗОВЕ НАДЛЕЖНЕ ВЛАСТИ НА КОСОВУ ДА ПРЕДУЗМУ СВЕ МОГУЋЕ КОРАКЕ КАКО БИ СЕ ОБЕЗБЕДИЛЕ ОДЛУКЕ О ПРЕДМЕТИМА ЖАЛИЛАЦА БЕЗ ДАЉЕГ ОДЛАГАЊА;

b. ПРЕДУЗМЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ КОРАКЕ ЗА АДЕКВАТНУ НАКНАДУ ЗА СВАКОГ ЖАЛИОЦА ЗА НЕМАТЕРИЈАЛНУ ШТЕТУ;

c. ОДМАХ ПРЕДУЗМЕ ЕФИКАСНЕ МЕРЕ ЗА ПРИМЕНУ ПРЕПОРУКА КОМИСИЈЕ И ДА ОБАВЕСТИ ЖАЛИОЦЕ И КОМИСИЈУ О ДАЉЕМ РАЗВОЈУ ОВОГ ПРЕДМЕТА.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући

Прилог

Предмет бр. 172/09, Ненад МЛАДЕНОВИЋ

1. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
2. Он је власник две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Витина, где је живео до 1999. године. Пријатељи су га обавестили да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
3. У мају 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Гњилану против Општине Витина, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 131.000 евра као одштету за нанету штету.
4. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 182/09, Лидија МИЛЕНКОВИЋ

5. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
6. Жалилац је власница стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Дечани, где је живела до јуна 1999. године. Пријатељ ју је обавестио да јој је имовина уништена током друге половине 1999. године.
7. Дана 2. јула 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Дечану против Општине Дечани и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 300.000 евра као одштету за нанету штету.
8. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 190/09, Богољуб КОСТИЋ

9. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
10. Жалилац је власник две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Ораховац, где је живео до јуна 1999. године. Комшије и пријатељи су га обавестили да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
11. Дана 1. јула 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Ораховцу против Општине Ораховац, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 187.000 евра као одштету за нанету штету.

12. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 207/09, Благица НИЋИЋ

13. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
14. Жалилац је власница две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Качаник, где је живела до јуна 1999. године. Комшије и пријатељи су је обавестили да јој је имовина уништена током друге половине 1999. године.
15. У јуну 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Окружног суда у Гњилану против Општине Урошевац, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 275.000 евра као одштету за нанету штету.
16. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 299/09, Момир КРАСИЋ

17. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
18. Жалилац је власник две куће и друге имовине која се налази у општини Клина, где је живео до јуна 1999. године. Сазнао је да му је имовина у стану уништена у другој половини 1999. године.
19. Дана 19. септембра 2006. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Приштини против Општине Клина, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 460.000 евра као одштету за нанету штету.
20. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 315/09, Садик НУКА

21. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
22. Жалилац је власник једне стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Вучитрн, где је живео до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
23. Дана 17. јуна 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Вучитрну против Општине Вучитрн, ПИС-а, УНМИК-а и

КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину. Он тражи 99.000 евра као одштету за нанету штету.

24. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 317/09, Миодраг МАЛИШИЋ

25. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.

26. Жалилац је власник стана који се налази у општини Приштина, где је живео до јуна 1999. године. Сазнао је да му је имовина у стану уништена у другој половини 1999. године.

27. У мају 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Приштини против Општине Приштина и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину. Он тражи 33.970 евра као одштету за нанету штету.

28. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 318/09, Миодраг МАЛИШИЋ

29. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.

30. Жалилац је власник стамбене куће и земљишта, лоцираних у општини Исток, где је живео до јуна 1999. године. Сазнао је да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.

31. Дана 10. јуна 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Истоку против Општине Исток и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину. Он тражи 42.470 евра као одштету за нанету штету.

32. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 321/09, Живорад РАДИЋ

33. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.

34. Он је власник две стамбене куће и земљишта лоцираних у Општини Липљан, као и куће и земљишта лоцираних у Општини Приштина. Сазнао је да му је имовина уништена у другој половини 1999. године, након што је напустио Косово.

35. Дана 16. августа 2005. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Приштини против Општине Приштина, ПИС-а,

УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину у Приштини. Он тражи 30.000 евра као одштету за нанету штету.

36. Дана 5. септембра 2005. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Липљану против Општине Липљан, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину у Липљану. Он тражи 160.000 евра као одштету за нанету штету.
37. До краја 2008. године, Општински судови нису контактирали жалиоца нити су заказана саслушања.

Предмет бр. 331/09, Небојша МИЛАДИНОВИЋ

38. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
39. Жалилац је власник две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Вучитрн, где је живео до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
40. Дана 1. августа 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Вучитрну против Општине Вучитрн, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину. Он тражи 152.800 евра као одштету за нанету штету.
41. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 353/09, Вуксан БУЛАТОВИЋ

42. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
43. Он је власник једне стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Пећ, где је живео до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
44. Дана 24. септембра 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Пећи против Општине Пећ, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништenu имовину. Он тражи 150.000 евра као одштету за нанету штету.
45. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Бројеви предмета: 16/10 и 17/10, Р.В.

46. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.

47. Он и његова покојна мајка били су власници два стана у Гњилану, где су живели до 1999. године. Сазнао је да му је имовина у стану уништена у другој половини 1999. године.
48. Јуна 2004. године, жалилац и његова покојна мајка уложили су тужбе за одштету код Општинског суда у Гњилану против Општине Гњилане и ПИС-а, путем којих тражи надокнаду за уништену имовину. Он је тражио 15.000 евра, а његова мајка је тражила 20.000 евра као одштету за нанету штету.
49. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца ни његову покојну мајку нити су заказана саслушања.